

Газета видається
з лютого 1981 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 23 (103)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 10 червня 1983 року.

Ціна 1 коп.

ДОРОГОЮ БАТЬКА

Ще в шкільні роки мої інтереси були обумовлені профілем роботи батька, його захопленням. Я часто заходив в його домашню лабораторію, спостерігав, як він конструював радіоприймачі. Коротко кажучи, батько пробудив в мені радіоконструктора. З часом мене вже стала цікавити не тільки прикладна радіотехніка, як можливість застосування її в системах управління.

На вибір професії вплинула також велика зацікавленість до обчислюваль-

них машин. Мені, як і всім молодим, хотілося якомога швидше заглянути власними очима в цікавий світ майбутнього. Отож, щоб мати справу з технікою на найвищому рівні її розвитку, вирішив здобути свою улюблену спеціальність. В області електроніки і кібернетики ще чимало невирішених проблем, і я щасливий тим, що матиму змогу певною мірою вирішувати їх.

В. ДЖУГАН,
староста гр. 4 АТ-80

Лист додому

Він надійшов несподівано. «З інституту, чого б це? — подумав Володимир Олексійович Пилипчук, бригадир колгоспу села Комсомольське. — Щось про Тетяну. Що б це могло означати?». З нетерпінням розкрив конверт, швидко перебіг очима набраний друкарським способом текст.

«Шановні Володимире Олексійовичу та Ірино Володимирівно!»

З почуттям глибокого задоволення сповіщаємо, що Ваша дочка Пилипчук Тетяна Володимирівна відмінно навчається, наполегливо опановує марксистсько-ленінською наукою, теоретичними знаннями і практичними навичками з обраної спеціальності, бере активну участь в громадському житті, показує приклад працелюбства, допомагає товаришам у навчанні.

Від імені ректорату, партійної і громадських організацій виражаємо сердечну подяку за бездоганне виховання дочки. Бажаємо міцного здоров'я, особистого щастя і успіхів у праці на благо нашої Батьківщини».

— Читай, Ірино, — протягнув дружині листа. І не дочекавшись, поки та прочитає, запитав:

— Ти пам'ятаєш?..

А згадувати дійсно було що. Ще зовсім маленькою Тетяна виходила в поле разом з батьком, а в школі вона не раз одержувала подяки правління колгоспу за відмінну роботу у

полі не лише зі своїм класом, а й під час літніх канікул. Любов до праці прищепили їй батьки, і жадою до знань знаходила в ній лише іншу форму задоволення.

Закінчивши школу, Тетяна вступила до Брацлавського сільськогосподарського технікуму. Швидко промайнули три роки, і Тетяна — технік-лаборант міжколгоспбуду в рідному районному центрі Козятин. Ось тут-то все частіше згадувалася і ставала все сильнішою колишня, ще дитяча, мрія — будувати будинки. Добротні, комфортні, красиві. Власне кажучи, вона й тепер будувала їх, адже скільки відповідальності лежало на ній, технікові-лаборантові. Ні одна ферма, ні одне зерноосховище чи житлова споруда не могла будуватись без її контролю. І все ж її маніли широкі простори. І жадою до знань заговорила в ній з новою силою.

В 1982 році Тетяна подала документи до нашого інституту на інженерно-будівельний факультет. Успішно склала вступні іспити, стала студенткою. Невдовзі друзі помітили цю принципову, чуйну, з добрим серцем дівчину і обрали її секретарем комсомольського бюро курсу.

Що ж, Тетяна Пилипчук виправдала їхні надії, як і надії батьків, односельчан.

Г. ПОЛИВАНИЙ,
наш кореспондент.

ЗДАЄТЬСЯ, це було зовсім недавно. Пригадуєте? — «Дзінь-дзінь-дзінь» — радісно відзвонював мідний дзвіночок. А ви, семилітні хлопчики й дівчатка, гарненько одягнені, з пишними букетами квітів, вперше прийшли до школи і з цікавістю спостерігали за своїми старшими товаришами. Того дня вони подорослішали зразу на цілий рік, стояли принишклими, трішки схвилюваними.

По-справжньому ви зрозуміли їх тільки тепер, коли для вас настала пора прощання з рідною школою. Відзвеніла і для вас прощальна пісня дзвіноч-

ка, і вже інша малеча задрібно дивиться на вас.

Хоч і весела пісня шкільного дзвоника, для вас вона навіяла раптом якийсь нез'ясований смуток. Десять років школа була для вас рідною домівкою, і ось тепер останні іспити, а там... Здрастуй, таке цікаве, таке захоплююче самостійне життя! Як складеться воно для кожного з вас? Попереду на вас чекають нові друзі, нові шляхи-дороги. То ж зичимо вам, юні друзі, щасливого «плавання» в житті, успіхів у праці і в навчанні. Будьте щасливі!

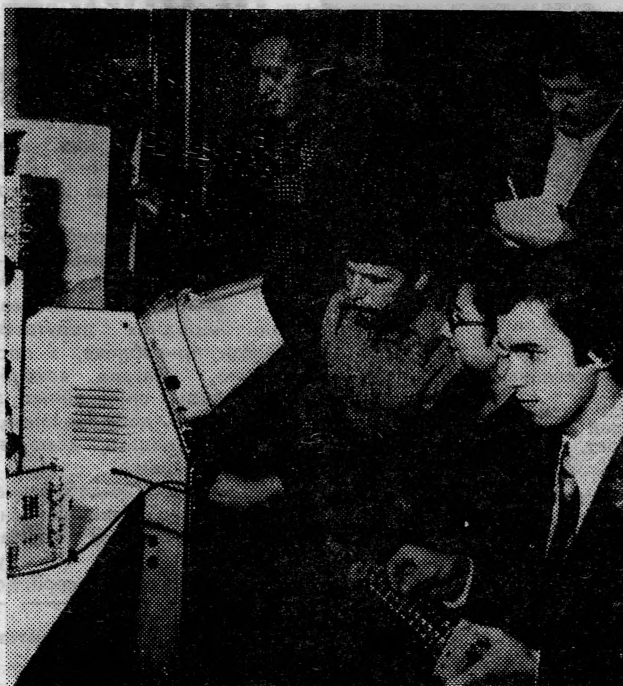
НАЙЩАСЛИВІША ПОРА

Студентські роки — найпам'ятливіша і найщасливіша пора. А попереду безліч різних ситуацій, сотні проблем. І вирішувати їх доведеться вам — наполегливим, юним, з невтомним прагненням і зацікавленістю до всього нового, невивченого. Вам, юні руки і серця постійно тягнуться до роботи. Успіхів вам, друзі, на вступних іспитах! Нехай студентські роки стануть для вас найприємнішим періодом в житті.

Урочисті, радісні і трішки схвилювані щороку, першого вересня, приходять першокурсники на навчання (фото зліва). Для них тут, в інституті, все нове і незвичне. Вуз, звичайно, не школа. Потрібно звикати до нових умов і вимог, навчитися працювати самостійно, а потім перші лабораторні роботи, перші заліки, перша сесія. Студентське життя взагалі насичене лекціями, колоквіумами, науково-дослідною роботою, але студент завжди знайде час для культурного відпочинку. Як співається в одній жартівливій пісні, «студенти весело живуть».

А й справді, студенти — народ веселий, завзятий, серед них завжди знайдеться і власний поет, і художник, і композитор, і фокусник-ілюзіоніст. Де б не з'являлися вони в період літнього трудового семестру, там завжди кипить життя. Та найголовніше для студента — відмінне навчання. Тиждень науки, студентські наукові конференції, предметні олімпіади, виставки науково-технічної творчості молоді — все це сприяє розвитку наукової думки майбутніх спеціалістів. Тільки в минулому році 3149 студентів нашого інституту брали участь у виконанні ста тридцяти п'яти господарських господарств тем. В інституті діє спеціальне конструкторсько-технологічне і чотири студентських конструкторських бюро на кафедрах. На факультеті автоматики і обчислювальної техніки діє студентський науково-дослідний загін «Алгоритм». Внизу на фото: в одній з лабораторій інституту.

Фото нашого кореспондента Р. Кутькова.

АВІТУРІЄНТ—83

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ

В твоїх руках, юний друже, спеціальний випуск студентської багатотиражної газети «За інженерні кадри», яка видається у Вінницькому політехнічному інституті. Випуск цей присвячується випускникам середніх шкіл, тобто вам, юні друзі. Мета його — дати вам можливість вибрати собі улюблену професію, адже не секрет, що випускнику школи інколи важко визначитись в житті.

В цьому році трьохмільйонна армія випускників середніх шкіл країни роз'їдеться на ударні будови підприємств, працюватиме в рідних колгоспах і радгоспах... Ті ж, хто вирішив вчитися, вступатимуть до вузів і технікумів.

Дорога у вищу школу у нас відкрита для всіх, але це не значить, що вступити на неї людина може, не доклавши ніяких зусиль. Глибокі знання — своєрідна «перепуска» до вузу. Вони ж — і головна мета навчання студента. Людина, яка добре вчиться, як правило, потім і добре працює.

В нашому інституті навчаються тисячі юнаків і дівчат. Чимало з них ще на перших курсах зарекомендували себе пристрасними поборниками радянської науки. Наслідуючи приклад старших поколінь, комуністів, спеціалістів народного господарського виробництва, яких готує інститут, вони високо несуть прапор вищої радянської школи і новаторства. З стін нашого інституту випущено тисячі висококваліфікованих фахівців різних галузей виробництва, які своєю працею вносять посильний вклад у виконання грандіозних планів комуністичного будівництва.

ТВОЯ ЄДИНА

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Серед безлічі професій людина вибирає собі одну єдину і улюблену на все життя.

Костя Запайчиков закінчив школу з середнім балом 4,5 і вирішив поступити в політехнічний інститут.

— І що ви думаєте, — каже він, — не добрав на вступних іспитах півбала, а вчитися дуже хотілось. Я здав документи в технічне училище і закінчив його з відзнакою, працював на підприємстві енергомереж, і мріяв все ж таки про інститут.

У 1982 році нарешті збулась моя мрія, я став студентом енергетичного факультету, навчаюсь на 4 і 5.

Кореспондент: Крім успішного навчання ти, мабуть, виконуєш ще й якусь громадську роботу?

Запайчиков: Я секретар комсомольського бюро курсу, влітку поїду комісаром студзагону «Юність», який працюватиме в колгоспі ім. Карла Маркса Калинівського району.

Кореспондент: А зараз звертаємось до відмінника навчання Сергія Оляницького:

— Сергію, скажи, будь ласка, чому саме ти вибрав професію інженера-енергетика?

Оляницький: Без енергетики не обходиться жодна галузь народного господарства, вже сам цей факт дає мені підстави говорити про переваги моєї професії над іншими. А втім, кожна людина вибирає те, що їй до душі. В нашому інституті молоді люди здобувають професію більш як з двадцяти спеціальностей і кожен з них скаже вам, що його професія найкраща.

Інститут дає нам не тільки вищу освіту, а й політичне і моральне загартовування. Я, зокрема, був членом комсомольського бюро групи, відповідальним за роботу навчально-виховної комісії. У 80 році став чле-

ном оперативного комсомольського загону дружинників, нині командир загону ВПІ при Ленінському райкомі комсомолу. В квітні цього року я став кандидатом в члени КПРС.

— Визначити вірну дорогу в житті допомогла мені служба в Радянській Армії, — каже ленінський стипендіат Іван Іванюк, — Служив я в роті зв'язку, закінчив політехнічний технікум, зараз навчаюсь в інституті. Наша академія обрала мене своїм старостою. Двічі підняв я їздів на студентську будову. Нинішнім літом очолюватиму студентський будзагін «Прометей».

Кореспондент: Іване, скажи, будь ласка, що дає для студента так звана планета «Ціліна»?

Іванюк: Як би Ви бачили, з яким ентузіазмом, завзяттям і натхненням працюють хлопці і дівчата в зеленіх штормівах. Часто втома нас валила з ніг, а ми ще й ходили читати лекції, виступали з концертами. Ми їдемо на будову не заради грошей, вона дає кожному з нас можливість укріпити віру в самого себе, сповна розкрити свої можливості, краще пізнати своїх товаришів. Студзагін не лише виховує кваліфікованого спеціаліста, а перш за все громадянина, виховує у нього почуття відповідальності не тільки за себе, а й за колектив, в якому він живе і трудиться.

Кореспондент: Твоє захоплення?

Іванюк: З дитинства люблю музику, граю в духовому оркестрі, люблю шахмати (маю другий розряд).

Кореспондент: Що ти пожавав би випускникам середніх шкіл нинішнього року?

Іванюк: Перш за все, успішно витримати іспити на атестат зрілості, а тим, хто мріє здобути вищу освіту, раджу поступати в наш інститут. Тут можна знайти багато цікавих професій.

Утверджуємося

В ЖИТТІ

Наша група — дружний, згуртований колектив. Але такою вона стала не одразу, спочатку були свої труднощі, бар'єри, які приходилося долати, бо ж зібрались разом люди різних характерів і звичок, з різними інтересами і навіть різні за віком. Та все ж уже з перших днів навчання ми потягнулись один до одного. Згодом виникли й спільні інтереси, а незабаром і спільні завдання, вирішення яких вимагало колективних зусиль. На перших двох сесіях в групі були незадовільні оцінки, третю ми вирішили скласти успішно. Усі без виключення ретельно готувались до занять. Зараз наша група одна з кращих на факультеті. Але у нас є ще невикористані резерви. Ті, хто навчається на 4 і 5, можуть стати круглими відмінниками. Над цим і працює вся наша група.

Звичайно, наші турботи та інтереси не обмежуються лише академічними результатами. Ми прихильники активного відпочинку. Спортивні змагання, туристські подорожі, екскурсії по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу — все цікавить і хвилює кожного з нас. Нещодавно наша група побувала в древньому Києві, відвідали ми також знаменитий парк «Софіївку» в місті Умані, ходили в трьохденний туристський похід. Усі студенти нашої групи приймають активну участь в проведенні різних вікторин, конкурсів, цікавих зустрічей з артистами, письменниками і поетами, в роботі дискотеки.

Свята ми теж проводимо всією групою, імениників вітаємо також усім колективом. Ось так ми живемо, разом навчаємось і трудимось — на суботниках, в трудових таборах, в студентському будівельному загоні.

Р. ГОРІНА,
студентка - другокурсниця енергетичного факультету.

УЧИТИСЬ НІКОЛИ НЕ ПІЗНО

Для поповнення знань тих, хто раніше не вступив до інституту і хоче зробити це тепер, існує підготовче відділення.

При Вінницькому політехнічному інституті вже десятий рік функціонує таке відділення з денною і вечірньою формами навчання. Воно організоване з метою допомогти передовій робітничій і сільській молоді, що має стаж практичної роботи в народному господарстві, вступити до ВУЗу.

На підготовче відділення приймаються за спеціальними направленнями громадських організацій особи з закінченою середньою освітою із передових робітників, колгоспників, що мають стаж практичної роботи не менше одного року на підприємстві, яке направляє їх, або звільнені у запас воїни за направленнями військових частин.

Бланк направлення єдиного зразка можна одержати в деканаті підготовчого відділення, на підприємствах і в військових частинах.

Зарахування на підготовче відділення проводиться за результатами усної співбесіди між відбірковою комісією і абітурієнтом з фізики, математики і російської мови за програмою середньої школи.

Прийом заяв на денну форму навчання проводиться з 1 жовтня до 10 листопада, на вечірню — з 1 серпня до 10 вересня. Термін навчання на денному відділі 8 місяців (з 1 грудня до 1 серпня), на вечірньому — 10 місяців (з 1 жовтня до 1 серпня).

Підготовче відділення готує абітурієнтів для всіх факультетів інституту.

На підготовчому відділенні вивчаються математика, фізика, суспільствознавство,

російська мова і література.

Слухачі денної форми навчаються у першу зміну, вони забезпечуються стипендією і гуртожитком, користуються пільгами на транспорті. Слухачі вечірнього відділення після закінчення навчання і здачі екзаменів мають право на зарахування на перший курс як вечірнього, так і стаціонарних факультетів інституту.

В липні слухачі складають екзамени з предметів, що вивчаються, і після їх успішної здачі зараховуються на перший курс інституту без вступних екзаменів.

Доцент Є. СТРАШЕВСЬКИЙ, завідувачий підготовчим відділенням ВПІ.

МИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

Радянський Союз завжди виступав і виступає за національну незалежність усіх народів світу, надаючи багатьом з них політичну і економічну допомогу. Ця допомога виражається і в підготовці для країн, що розвиваються, висококваліфікованих кадрів.

Тільки у Вінницькому політехнічному інституті навчаються посланці сорока шести країн Азії, Африки та Латинської Америки. На фото вгорі група студентів африканського континенту. Пройдуть роки, вони роз'їдуться по своїх країнах і будуть приносити користь своїм народам. І кожен з них з вдячністю згадуватиме батьківщину Великого Жовтня, яка дала їм вищу освіту, згадуватимуть міцну студентську дружбу.

Студенти-іноземці, здобуваючи вищу освіту, мають можливість познайомитись з багатою національною культурою радянського народу, на-

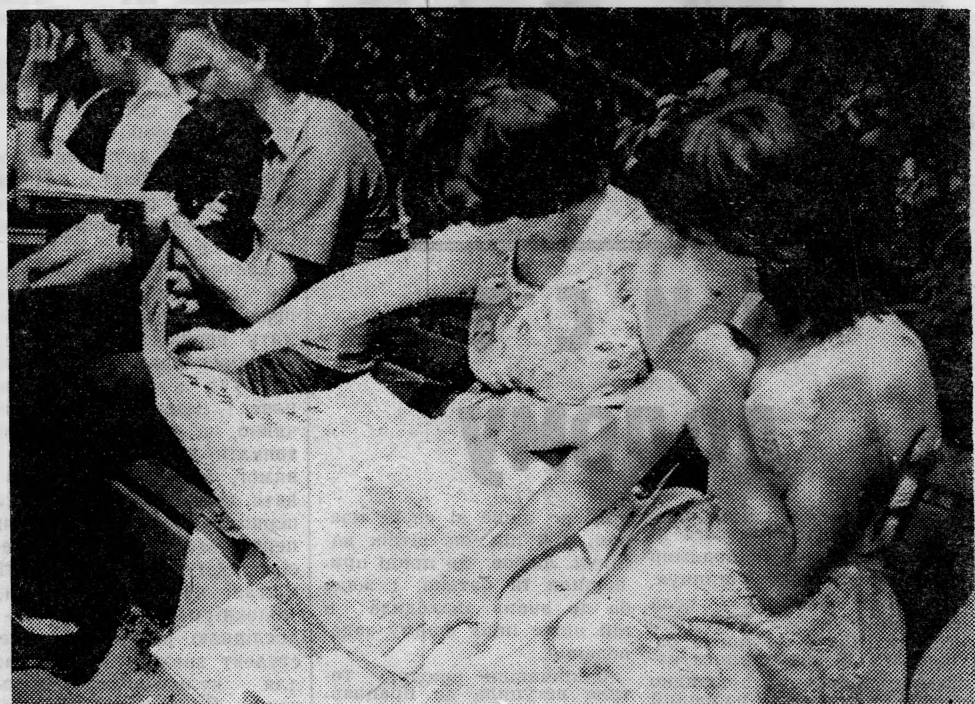
шим соціалістичним способом життя.

Зараз у студентів-іноземців найвідповідальніша пора, в розпалі літня екзаменаційна сесія.

Серед студентів-іноземців, які навчаються на радіотехнічному факультеті, зокрема, найкраще здають сесію юнаки та дівчата острова Сьєра-Леоне. Кубинка Сьєра Мартінес Бласа, наприклад, вже склала на відмінно три екзамени. По дві п'ятірки і одній четвірці мають на своєму рахунку Франціско Ернандес та Флорес Лопес Маріано.

Три п'ятірки з'явились в заліковій книжці малйського студента Куате Мамаду (група 2 РТ-80). В цій же групі навчається Насер Салем Саїд Бамохрем з Народної Демократичної Республіки Йемен. Два екзамени він склав на 5 і один на 4.

На фото ліворуч: відмінник навчання першокурсник Хоанг Нгок Ван (Соціалістична Республіка В'єтнам).

ПРИКЛАД ДЛЯ НАСЛІДУВАННЯ

В нашому інституті їх сотні — молодих, одержимих, з невимовною енергією і жадобою до знань. Про багатьох із них вже писала наша газета. Взяти хоча б Наталію Ключко. Вона лєнінський стипендіат, секретар комсомольського бюро машинобудівного факультету, депутат Вінницької міської Ради народних депутатів. Завжди приваблива, з посмішкою, Наталя володіє мистецтвом спілкування з людьми, доброзичлива, завжди порадить, допоможе товаришам.

Валентина Ляндєбурська в цьому році закінчує інститут. Так швидко пролетіло п'ять років. Позаду заліки, екзамени, сесії, до

яких вона завжди готувалась з особливим старанням. В. Ляндєбурська — улюбленка всього колективу інституту. Тут, в стінах вузу, формувалась дівчина свій характер, здобувала життєвий гарт. Валентина — член КПРС, відмінниця навчання, лєнінський стипендіат, чемпіонка України і Радянського Союзу з водного плавання.

Попереду у Валентини цікава робота в одній з галузевих науково-дослідних лабораторій інституту.

Випускники нашого інституту працюють в різних галузях народного господарства. Вінницький політехнічний — своєрідна кузня по підготовці нау-

ковців, виробничників, працівників проектно-конструкторських бюро та інститутів, педагогів для вузів, технікумів і професійно-технічних училищ.

Серед відмінників навчання, активістів хочеться назвати члена Вінницького обкому комсомолу, делегата XXIV з'їзду ЛКСМУ Ірину Смоленську, Юрія Гніпа, Сергія Яблочнікова, Олександра Вітюка, Олександра Перемота та багатьох інших, які своїм особистим прикладом ведуть за собою інших.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА

Ось так, в урочистій обстановці, щороку в інституті проходять проводи бійців студентських будівельних загонів.

З кожним роком збільшується фронт робіт, на яких трудяться політехніки. Студентські будагони безоплатної праці — свідчення високої свідомості багатьох наших студентів. Буті бійцем СВЗ кожен студент вважає за високу честь. Кому ж не хочеться поїхати в тюменську тайгу на будівництво нафтогазових магістралей або на далекий острів Сахалін?

Швидко промайне студентське літо. Відзвенять веселі пісні навколо вечірніх багать, вгамуються спортивні пристрасті, а в пам'яті людей ще довго житимуть добрі діла бійців студзагонів. І самі студенти, як висловився поет, ще довго пам'ятатимуть:

Встречи, песни, костры, рассветы,
Семиструнный звон до зари.
Мы влюбились в тебя, Планета,
Как тот принц у Эноперы.
Слов высоких не тратя попусту,
До простой докопались истины,

Мы зимой в институтах в отпуске,
А сердца наши здесь прописаны.
Смотри стель глазами раскосыми,
Ветер песни в ушах вызванивает.
Называется это просто диалектикою
познания.

«За инженерные кадры» — орган парткома, профкома, комитета ЛКСМУ и ректората Винницкого политехнического института.

Вінницька обласна друкарня управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі: м. Вінниця, вул. Київська, 4. БЮ 00116. Зам. 2501.

Умовн. друк, ар. 0,48. Тираж 1500. Адреса редакції 286021. м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 133, Політехнічний інститут.